

UIT DE PASTORIE

Zondag 5 oktober was het groot feest in onze kerk. We vierden het Martelarenfeest, maar vooral het diamanten priesterfeest van pastor Lou Le Jeune. Tevens was het de laatste keer dat hij voorging in de Martelaren.

*Lou Le Jeune, diamant, man van God en God nabij
Een band om op te steunen... 'Jij en jij en jij'.*

Vele dagen klonk dit refrein, op de melodie van 'Jerusalaim, stad van vrede' nog na in ons huis.

Lou, gehuld in een nieuw rood kazuifel, -'het ontroerde me, om meerdere redenen, mijn lievelingskleur, zoals velen van jullie weten'- hij hield zelf de preek. Ademloos werd er geluisterd, soms met tranen in de ogen, na afloop, hoe zeldzaam, een luid applaus. 'Ik zou graag wat fragmenten hieruit willen overschrijven voor Hofnieuws.'

Preken zijn voor Lou voor hier en nu, voor deze gelegenheid, voor dit moment en dan voor de prullenmand. Toch kreeg ik van hem zes volgeschreven, nauwelijks leesbare kladblaadjes.

Tweede helft van augustus 1952. Briefje van de bisschop van Haarlem in de bus van de pastorie van de Martelaren van Gorcum te Koog aan de Zaan. Voor kapelaan Le Jeune. Of hij zich vier dagen later wilde melden in de Christus Koningparochie in Amsterdam Oost. Kapelaan aldaar! Zo geschiedde. Zo kwam hij bij de hartelijke pastoor Jan van den Berg.

Hij kreeg de Transvaalwijk toegewezen, waar Amsterdammers tezamen woonden met mensen uit vele windstreken. Onder hen velen nogal sociaal en geestelijk arm. De SDAP en de CPN deden er goede en menslievende zaken. Maar te midden van hen ook kleine parels van katholieke mensen. Een heerlijke, eerlijke groep. Veel jongeren.

Hij vertelde over de bouw van de Votiefkerk, waar het rijke roomse leven opbloede.

In 1962 opnieuw een brief van de bisschop. Een pastoor met drie jonge kapelaans was teveel voor deze parochie. De oudste, Lou, kon vertrekken. Zo geschiedde. Volstreekte gehoorzaamheid was bij de wijding beloofd, nietwaar....

In 1988 emeritaat. Dat bracht hem terug naar Oost.

Hier in Amsterdam Oost was er in die jaren NETwerk: Nico, Everharda (Zuster) en Thijs (Pastor Buter). Thijs had een relatie, en wilde die niet verborgen houden. Mocht toen niet meer functioneren volgens de nog steeds gangbare wetten. De kerk is ook in 2008 nog vaak geen liefde-

volle moeder of vader, met ruimte voor de kinderen. Helaas. Helaas. Of ik wilde waarnemen?

Intussen was de parochie van mijn kapelaansjeugd ingekrompen tot een groep van zo'n 100 mensen, wellevend en betrokken. Maar de terugloop zette zich voort. Kerksluiting was na een paar jaar onvermijdelijk. Ook ik ben er niet boos om, soms wel weemoedig, maar ik begrijp het wel. Ik denk nu: kerk en kerkelijk vieringen zijn een paar van de mogelijkheden om een zinvol, ook om medemensen bewogen leven te leiden. Maar er zijn ook zoveel andere plekken, waar mensen liefde en aandacht kunnen geven en ontvangen. Maar jullie hier blijven wel trouw, hé, aan wat in de loop van zoveel jaren in en rond deze Hofkerk is opgebouwd.

De Christus Koning gesloten. 'Kun je af en toe in de Martelaren komen assisteren?' vroeg Nico mij. Heel graag.

15 Jaar lang of kort ben ik steeds heel erg graag naar hier gekomen. Om een stukje evangelie te vertalen naar mensen van nu (vijf broden en twee vissen). Het gaat, als het goed is, in de kerk niet om moeilijke dogma's, niet om een veelheid aan verboden. Maar: om ook van jouw leventje wat uit te delen.

In de loop van de jaren heb ik vaak intens op de Hof genoten van zoveel soorten vieringen. Van koren, teksten, preken. Zoveel hartelijkheid van de eerste stap naar binnen tot het laatste wuiven voor het portaal naar huis. Nu, na zoveel jaar ga ik stoppen. 86 jaar.

U kent het verhaal. Mijn kleiner geworden mogelijkheden. Ik moet het aanvaarden. Zoals ik dat ook steeds voor anderen bepleit heb. De twee moeilijkste opgaven vind ik de afhankelijkheid van medemensen. Dat je op zoveel hulp van anderen binnen- en buitenshuis bent aangewezen. En dat ik verkeer in een omgeving waar veel mensen lichamelijk, maar ook geestelijk grotendeels op zijn. Daarom is het zo fijn, dat nogal wat mensen, ook van hier, mij komen opzoeken, mij uitnodigen bij hen thuis te komen of voor een ritje om even een ander klimaat in en op te snuiven.

Tenslotte.

Ik wil jullie ontzettend hartelijk bedanken voor alle vriendschap, meeleven, lieve woorden, royale gebaren in allerlei opzichten, die jullie mij zo vaak, zo trouw, zo lief geschonken hebben. Jullie, een aantal familieleden hier aanwezig, mensen uit Bussum, uit Diemen, mensen van elders! Dank dat ik ook door jullie, door u én jou vaak blij en graag geleefd heb.

Het wordt ook in deze Martelaren veel gezongen:

Wonen overal even thuis, handel en wandel en (de laatste jaren) huis na

huis. Loven en bieden op waarheid en waan, wagen en winnen en verder gaan. Mensen veel geluk. Wonen overal, bijna thuis, aarde mijn hemel, mijn vaderhuis. Stijgende sterren, de lach van de maan. Mensen die dromend een stem verstaan. Mensen, ook hier, veel geluk!

5 oktober. Het was een ontroerende viering van het diamanten priesterfeest van pastor Lou. Maar ook het Martelarenfeest, de feestelijke opening van het nieuwe parochiejaar. Wij hopen op een goed jaar.

Zondag 23 november vieren we het Christus Koningfeest, met zoals de laatste jaren traditie: de goede doelenmarkt en een bezoek van Sint Nicolaas. Wij vieren het koningschap van Christus.

Wij dromen van een wereld waar 't met het onrecht is gedaan, waar de waap'nen zijn verdwenen, blank en zwart weer samengaan, waar het onderscheid van rijk en arm voorgoed heeft afgedaan. Zo zingen de kinderen in een van hun liedjes.

Maar dat koningschap van Christus komt niet zomaar uit de lucht, uit de hemel, neervallen. Het komt! Maar het moet ook worden gemaakt.

Hoe holt onze wereld van crisis naar crisis. De kredietcrisis, de klimaatcrisis, de economische crisis. Oorlogen in Irak, Afghanistan en Congo. En zijn we nog op weg naar het halen van de millenniumdoelen in 2015? *Minder honger en armoede; Alle kinderen naar school; Gelijke rechten voor mannen en vrouwen; Afname kindersterfte; Gezonde moeders; Minder dodelijke ziektes; Duurzame samenleving; Eerlijke handel.*

Op 4 november is er een nieuwe president gekozen in de USA. *Nu ik dit schrijf weet ik nog niet wie?* Gods koninkrijk is komende, maar ook wordende. De overheid kan een dienaar Gods zijn....

Daarom is de president van Amerika zo'n belangrijk man. Een zegen is het als er bestuurders zijn, die de humaniteit hooghouden, die de criminaliteit bestrijden, die de armen beschermen, die zorg dragen voor een rechtvaardige verdeling van onze welvaart en echt willen werken aan de toekomst, aan verzoening, aan vrede op aarde. Wij mogen bidden om Gods zegen over de nieuwe president.

Op 23 november, op het feest van Christus Koning, vieren we de afsluiting van het kerkelijke jaar 2008. Mogen we vol vertrouwen de Advent ingaan.

Met vriendelijke groet, N. Essen, pastor
(spreekuur elke woensdag van 10.00 - 12.00 uur)
ook: pastor@hofkerk.nl

KORT - KORT - KORT - KORT - KORT - KORT

ZONDAG 14 DECEMBER: NEVA ENSEMBLE

Voor de veertiende keer mogen wij in onze kerk het Neva Ensemble uit Sint Petersburg verwelkomen. Aanbeveling van deze vocale tovenaars lijkt niet meer nodig. **Aanvang 10.30 uur.**

EEN SCHONE KERK

Natuurlijk is de kerk nog prachtig schoon, maar toch is het nodig dat wij voor de kerstdagen de stofzuiger nog eens flink door de kerk laten gaan.

U zult zien, het knapt er toch weer van op.

Wilt u helpen, een paar uurtjes op een morgen vlak voor de feestdagen? Bel dan even 6905779. Alvast dank voor uw medewerking.

J. Hilhorst

KOFFIEOCHTEND

Heeft u zin in een kopje koffie of thee en een praatje? Dan bent u **iedere 3^e dinsdag van de maand** van harte welkom in de pastorie.

Linnaeushof 94 van 10.00 - 12.00 uur. De volgende koffie/theeochtend in de pastorie is: **DINSDAG 18 november a.s.** U bent van harte welkom!

Minke Veenboer

OCHTENDGEBED OM 8.45 UUR

Iedere ochtend van maandag t/m zaterdag wordt er om 08.45 uur een ochtendgebed gebeden in de doopkapel van onze kerk. Het gebed duurt een klein half uur.

GROEN VOOR DE KERST

Het is geen nieuws, als wij u vragen voor wat groen voor het komende kerstfeest. Diverse soorten coniferen groen, bonte hulst, Skimmia kopjes en Hedera, het is allemaal van harte welkom. Er is altijd veel nodig, vandaar ons verzoek. Bij voorbaat onze dank.

Reacties naar pastor N. Essen tel 665 38 30 of J. Hilhorst tel 690 57 79.

GASTPREDIKANTEN IN OKTOBER

Verzoening was deze maand het thema. Drie gastpredikanten mochten we hierover horen. Graag zouden wij integraal hun toespraken afdrucken, maar daarvoor is Hofnieuws niet de plek. U kunt ze vinden op www.hofkerk.nl

Zondag 12 oktober sprak pastor Martin Zandstra, justitiepastor en werkzaam in de Penitentiare Inrichting Overamstel, oftewel de Bijlmerbajes.

“**Begeerte heeft ons aangeraakt**” luidt een regel uit de Internationale, het lied van de socialisten en de communisten uit het begin van deze eeuw. Begeerte naar steeds meer van hetzelfde steeds meer in mooiere luxere verpakkingen. We hebben er toch recht op, we hebben er toch hard voor gewerkt! Maar voordat ik zelf in een pessimistische bui ga vervallen van zo zit deze wereld nu eenmaal in elkaar, gaan we terug naar het verhaal wat ons als mens op deze aarde aanspreekt en niet als een mens die alleen maar weet te produceren en zogenaamd van nut is in deze maatschappij.

In dit verhaal zijn wij uitgenodigd deel te nemen aan het feest van het Leven. Dat klinkt misschien raar en apart, want de meesten vinden hun leven geen Feest. Toch is het waar: met elk ogenblik dat wij leven hebben wij mogelijkheden, kansen, openingen iets zinnigs, iets zinvol en als het kan vol met plezier te doen. Ik zeg wel eens gekscherend: Wij leven in de speeltuin van God! Wij zijn alleen vergeten dat wij er zijn!

Ik kan er op veel momenten echt van genieten hoe anderen met en in hun leven bezig zijn. Hoe zij bezig zijn te zorgen voor een goede sfeer in hun gezin, met hun kinderen, op hun werk. Dat zij over een evenwicht en een rijpheid in het leven beschikken. Dat is mooi, dat is gewoonweg prachtig!

Je kunt dit wel afdoen als geleuter van een maffe pater, toch zit er ook een diep menselijk verlangen in dat een ieder wel kent! Waar kiezen wij voor? Waar hebben wij tijd voor over?

In de Kalverstraat staat tussen al die winkels de katholieke kerk de Papegaai. Buiten op straat staat een bord met de tekst: Een kwartier voor God. Het zou al mooi zijn dat een ieder een kwartier vrij maakt per dag om eens na te gaan en na te denken over de mooie momenten op een dag. Het konden er wel eens meer zijn dan je op het eerste moment denkt. Hebben wij dat kwartiertje over of hebben wij het zo druk dat wij het bruiloftsmaal maar overslaan.

N.B. Zondagmorgen 9 november bezoeken een aantal parochianen de kerkdiensten in de Bijlmerbajes.

Zondag 19 oktober sprak de heer Harry Polak, voorzitter van de commissie-interreligieuze-dialoog van de Liberaal Joodse Gemeente (LJG) Amsterdam over Grote Verzoendag.

Jom Kipoer valt altijd op de tiende dag van het nieuwe Joodse Jaar dat niet helemaal samenvalt met de Westerse kalender. Joods Nieuwjaar valt steeds in het najaar, zeg maar september/oktober. De zomer loopt dan ten einde, de herfst komt eraan, de dagen worden korter, de blaadjes gaan vallen. Tijd voor inkeer en nadenken over jezelf en wat je het afgelopen jaar hebt gedaan. Hoog tijd om rekenschap af te leggen over je goede daden en je slechte daden.

Op *Jom Kipoer* wordt het oordeel over ons geveld door de Eeuwige. Dan valt volgens de traditie het doek en wordt het boek gesloten met een positief of negatief saldo. En net als bij een faillissement heeft iedereen de kans om met een schone lei te beginnen. Om daarna niet meer in dezelfde fouten te vervallen. Dus om een beter leven te gaan leiden.

Jom Kipoer gaat enerzijds over het falen van de mens tegenover de medemens en tegenover de Eeuwige. *Jom Kipoer* gaat ook over vergeving. God vergeeft de mens met al zijn of haar zwakheden diens zonden. Zonden begaan tegenover een medemens worden niet vergeven door God, dat is een zaak van mensen onderling. In de tien Ontzagwekkende Dagen van het nieuwe Joodse jaar geeft God aan mensen wel alle kans om er onderling met elkaar uit te komen.

Jom Kipoer is geen makkelijke dag, een vastendag van 25 uur. Het is vooral een plechtige dag. Het is een dag waarop het individu wordt teruggeworpen op zichzelf maar daarbij vindt ieder individu houvast in de gemeenschap door het samenzijn.

“Moedwillig beschadigen moet je niet willen”

Bond Zonder Naam – november 2008

Zondag 26 oktober sprak pastor Alex Koot, emeritus priester van het bisdom Haarlem. Hem was gevraagd vanuit de H. Schrift over verzoening te spreken.

Een verhaal uit de Joodse traditie:

Wat is het centrum van de aarde? Het land Israël. Wat is het centrum van het land? Jeruzalem.

Van Jeruzalem? De tempel. Van de tempel? Het heilige der Heiligen. Van het Heilige der Heiligen? De ark van het verbond. Van de ark van het verbond? De Thora, de vijf boeken van Mozes. Van de Thora? Het boek Leviticus. Van het boek Leviticus? Hoofdstuk 16, het hoofdstuk over de verzoening tussen de mensen en God. Rond dit hoofdstuk staan verhalen over melaatsheid en heiligheid. Al het gebroekene moet verzoend worden tot heelheid. Dan pas kan er sprake zijn van verzoening, van vrede tussen mensen en God.

Verzoening staat in het centrum.

Alle bijbelverhalen hebben hiermee te maken. Zij vinden hun eenheid en hun inspiratie in de proclamatie van de verzoening. Als mooiste voorbeeld hiervan vertelde pastor Koot over Ezau en Jacob, twee broers, tussen wie de broederschap ver te zoeken was, er is patserigheid, glui-perigheid, bedrog en wraakzucht. Jacob is na al zijn manipulaties niet meer te handhaven en moet in ballingschap. Twintig jaar. Dan keert hij terug. Kan hij zijn broer ontmoeten? In een nachtgevecht vecht hij met alles, met zichzelf, met zijn broer, met God. Kreupel komt hij hieruit tevoorschijn. Maar hij ontvangt een andere naam, niet meer Jacob, hie-lenlichter, maar Israël, vechter met God. Want in dat gevecht in die nacht heeft hij God gezien van aanschijn tot aanschijn.

Dan ontmoet hij zijn broer. En zij huilen het uit! En Jacob zegt : ik heb jouw aanschijn gezien zoals men het aanschijn van God ziet. Dát heeft er zich dus in die nacht afgespeeld. Hier komt de broederschap als sacrament, als openbaring van God zelf, aan het licht. *'Waar er twee of drie in Mijn naam aanwezig zijn, dus er werkelijk zijn voor elkaar, daar ben ik in hun midden'*, zullen we later horen....

Nu zouden we onze verhalen moeten vertellen gedachtig het woord van Jezus: *wanneer ge uw gave naar het altaar brengt en u daar te binnen schiet, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw gave voor het altaar achter, ga u eerst met uw broeder verzoenen en keer dan terug om uw gave aan te bieden.*

HOFNIEUWS PER POST

Graag willen wij allen bedanken die op ons verzoek om een bijdrage in de portokosten, spontaan hebben gereageerd.

Wat ons het meest verheugde is dat wij geen enkele opzegging hebben ontvangen. Een bewijs dat Hofnieuw ook buiten onze parochiegrenzen hoog gewaardeerd wordt. Voor de lezers die het gironummer niet meer weten: Hofnieuws Postbank 3158376 te Diemen.

Hartelijk dank voor uw medewerking, J Hilhorst

Zondag 9 november zingt het Kinderkoor. Op eigen kracht!

Zonder hulp van Meerklank, LWM of Dames- en Herenkoor.

9 november, die datum zit precies tussen twee feesten in. Want op 7 november vieren we het feest van Willibrord en op 11 november? Dat weet je wel. Willibrord was de man, die zo'n 1300 jaar geleden voor het eerst in Nederland over Jezus vertelde. Hij bouwde de eerste kerk. En Sint Maarten?

*Sint Maarten innig aangedaan blijft
voor de arme bedelaar staan, hij
trekt zijn slagzwaard uit de schee
en snijdt zijn mantel glad in twee.*

Over beide heiligen zullen we iets vertellen. En kinderen, breng allemaal je **lampion** mee!

Dan gaan we daarmee in de kerk een optocht houden.

*Een mooie oefening voor het feest
van dinsdagavond, als je als een
bedelaar de huizen langs mag.*

Kom dus op zondag 9 november naar de kerk. Aanvang 10.30 uur.

En dan..... Sinterklaas bezoekt de Goede Doelenmarkt.

Er staat weer een leuke tijd voor de deur. Komt Sinterklaas ook dit jaar bij ons op bezoek? Ieder jaar komt hij toch naar de Martelaren?

Ik heb gehoord, dat de Sint van plan is de **goede doelenmarkt** te bezoeken. **Op zondag 23 november om 12.00 uur.**

Ja, je leest het goed: **zondag 23 november om 12.00 uur.**

Het kinderkoor begint om kwart voor 12 al te zingen: vol verwachting klopt ons hart. En alle kinderen zijn van harte welkom.

En na Sinterklaas wordt het **Kerstmis**.

Daarom hangt er in de kerk een grote krans met vier kaarsen daarop. Dat is de **Adventskrans**. Die hangt er om ons erop te wijzen, dat het heel gauw kerstmis wordt. Als alle vier de kaarsen branden, dan is het Kerstmis.

Maar je kunt ook zelf echt toelevan naar kerstmis.
Vraag om een adventskalender of een adventskaars. En tel de dagen af.
Je kunt ze kopen op de goede doelenmarkt.
Of kom op zondagmorgen naar de kerk, doe mee met de kindernevendienst en hoor waarom kerstmis zo'n belangrijk feest is.

Voor het KINDERKOOR is dit wel de mooiste periode van het jaar, want niets is er leuker dan kerstliedjes zingen en we worden veel gevraagd voor kerstconcerten. Maak het mee en kom zingen bij het Kinderkoor.
Ik wens jullie een heel leuke tijd!

Nico

Gehoord op school

Wat is de hoofdstad van Italië?
Rome.
Maar daar zit toch ook zo'n man?
Ja, hoe heet die? Wat is dat voor man? Zo'n iemand als Nico.

Gehoord na de kindernevendienst

Pastor, ik ken nu een verhaal, dat echt, heel echt gebeurd is. O ja?
Ja want het staat in drie evangelies.
In Lukas, in Mattheus, en in...
Johannes of Marcus? In Johannes.
Welk verhaal is dat dan? Eh, dat ben ik vergeten....

HET VORMSEL

Zondag 19 april is de dag van het Vormsel.

Net als bij de eerste communie gaat ook aan het Vormsel een leuke en leerrijke voorbereiding vooraf, die start in januari. Donderdagavond 15 januari houden we op de pastorie de ouderavond ter voorbereiding op het Vormsel. Aanvang 20.00 uur.

Voor het Vormsel komen met name de kinderen/tieners van de eerste klas middelbare school en die van groep 8 van de basisschool in aanmerking. Maar ook wat ouderen kunnen meedoen.

Je kunt je nu reeds aanmelden met: naam, adres, geboortedatum, school, telefoonnummer en E-mail, bij pastor N. Essen, pastorie.

VAN DE VOORZITTER

Teruglopend naar huis na een vergadering van het parochiebestuur zongen de besproken onderwerpen nog in mijn hoofd rond.

Wat was er allemaal aan de orde geweest? Financiële zaken, verhuur van de kamers in de pastorie, de actie kerkbalans, de commissies, het tuinonderhoud, de Mariakapel....

Eigenlijk heel veel materiële zaken: het draait immers in deze wereld om geld, inkomsten/uitgaven, om gebouwen, om de instandhouding. Dan stel je jezelf de vraag: maar is het parochiebestuur nu juist ook niet bedoeld om ook andere waarden en taken van de kerk te behartigen?

De herbouw van de uitgebrande Mariakapel vordert. Werklui zijn enkele weken bezig geweest de gesprongen, geglazuurde stenen weg te bikken. Je kijkt eens nieuwsgierig om een hoekje. Metselaars en steenhouwers hebben intussen de zware natuurstenen dragers voor de scharnieren van de zijdeur teruggeplaatst en zijn een nieuwe laag stenen aan het aanbrengen. Daarover moet nog een dikkere glazuurlaag aangebracht worden. Opdrachten zijn gegeven om de gedenkstenen van de Tweede Wereldoorlog te herstellen en te reconstrueren. Maar wat komt er terug voor de verwoeste Maria-icoon?

Materiële zaken, maar o zo belangrijk voor de religieuze beleving van vele parochianen en voor de sfeer van het kerkgebouw. Het is niet mogelijk gebleken een kwalitatief vergelijkbaar icoon te verwerven.

Restauratie-architect Bogers kwam met het idee om een tegelplateau te laten vervaardigen naar de Maria-afbeelding boven de linker toegangsdeur. Een prachtig idee, maar wat zijn de kosten?

Met stralenkrans, zonder stralenkrans? En dekt de verzekering de extra onkosten?

Dan is de opzet van de actie kerkbalans in januari 2009 aan de orde. Hoe voeren we komend jaar de actie? Hoe schrijven we de parochianen en andere gulle gevers aan, zodat de opbrengst optimaal is? Want de inkomsten zijn onmisbaar voor onze parochiegemeenschap.

En nog een praktische kwestie: wat is de beste plaats voor het beeld van Sint Anna dat de parochie van Santa Ana onlangs ten geschenke heeft gekregen? Ook hier werd een oplossing voor gevonden. Dit beeld van de Heilige Anna en haar dochter Maria zal een plaats krijgen in de nis van de linker zijbeuk. Een mooie plek voor onze Antilliaanse medebroeders en zusters om hun patroonheilige te gedenken.

En dan het vraagstuk van de pastorie. De bovenverdiepingen worden bewoond. Maar het gebouw is ook toe aan een flinke opknappbeurt; de (enkele) ramen tochten, de energiekosten stijgen, er wordt weer een

lekkage gemeld. Ook voor deze materiële zaken moeten plannen gesmeed worden. Materie en nog eens materie.

Wat is het dan prettig als je je ook realiseert, dat ondertussen de commissies Liturgie en Vorming, Kerk en Samenleving en de Kerk-organisatie alweer aan het werk zijn geweest, dat er in de afgelopen weken weer drie gastvoorgangers boeiende overwegingen hebben gehouden over het thema Verzoening en dat er ook weer vele keren feest gevierd is in de zijbeuk.

Daar in de koffiebeuk heb ik indringende verhalen gehoord van parochianen die in Lourdes geweest zijn. Ook hoorde ik iemand vertellen over een rijke ervaring tijdens haar vakantie in een Duits klooster. Dit overwegende denk je, dat het zeker nut heeft ook alle materiële zaken van de parochie zo goed mogelijk te behartigen, zodat er een huis voor God en de mensen is waar wij elkaar kunnen ontmoeten.

Ton Broerse

SOLIDARIDAD - ADVENTSACTIE

Duurzame economie begint met Solidaridad

Achter ieder product schuilt een mens met een verhaal - een verhaal over een bestaan in waardigheid, of over uitbuiting en armoede. Eén van de lastigste kenmerken van de wereldmarkt is de verregaande anonimiteit. Wij weten niets over de handen die onze producten maken. Solidaridad zoekt naar de mens achter het product: je koopt niet iets, je koopt van iemand.

Solidaridad werkt al twintig jaar succesvol aan eerlijke handel, waardoor miljoenen boeren en arbeiders niet langer in armoede leven. Zo ook Francisca Quevedo Chinguel uit Peru.

'Ik ben 87 jaar geleden geboren in Piura in de Andes. Ik ben koffieboerin in ruste sinds mijn dochter de boerderij heeft overgenomen. Ik vraag me wel eens af hoe het er hier uit zou zien als de zegen van de eerlijke handel aan ons was voorbij gegaan. Zouden onze kinderen en kleinkinderen dan naar school zijn gegaan? Zouden er dan coöperaties zijn opgericht om de tussenhandelaren te verjagen?

Samen met de kerken heeft Solidaridad veel bereikt, maar er moet nog veel gebeuren. We blijven aandacht vragen voor de misstanden en de lange weg die nog te gaan is. Wij roepen consumenten op solidair te zijn. Steun Solidaridad om ook in andere landen te werken aan een eerlijk bestaan voor boeren en boerinnen.

Giro 180 44 44 Info: www.solidaridad.nl

NIEUWS UIT PERU

Beste Parochianen, hier een berichtje vanuit Iquitos, Peru.

Ik ben hier nu bijna 10 weken en ik heb het naar m'n zin. Soms heb ik last van heimwee, maar het gaat wel veel beter dan in het begin. Ik zou nu niet weg willen, ook omdat er nog zoveel te doen en te zien is. Wat natuurlijk helpt, is dat het met m'n Spaans beter gaat. Ik heb elke week privés en daar ben ik blij mee.

De aldea infantil waarin ik woon met m'n partner Kate, heet 'Santa Monica'. Het is een redelijk grote aldea. Er zijn hier ongeveer 80 kinderen en er zijn elf modulus (huizen) waarin ze wonen.

In elke modulo woont ook een tia, een verzorgmoeder. Er komen regelmatig kinderen bij en er vertrekken ook kinderen. Het is moeilijk om van iedereen de naam te onthouden.

Wij wonen in de aldea en hebben een eigen huis. We delen een slaapkamer en er zijn een keuken, klaslokaal, een soort van binnenplaats en een badkamer. We hebben alleen maar koud water, maar dat is niet zo erg want het is heel warm hier. Daar raak je trouwens wel aan gewend. Het is wel vervelend dat regelmatig de elektriciteit uitvalt en dat de ventilator het dan niet doet.

Wij zijn hier vooral om leuke dingen met de kinderen te doen. We kijken video met ze of we openen de ludoteca (speelothek). Maar we hebben ook een stimulatieprogramma voor jonge kinderen. Dan leren we ze kleuren, getallen, vormen, enz.

Maar we doen natuurlijk niet alleen maar dingen met de kinderen. We doen ook veel leuke dingen met Alicia, de psychologe. Ook zijn er dichtbij andere Nederlandse vrijwilligers in de aldea Arco Iris. Vooral met één van hen, Pien, trekken we veel op. We gaan zwemmen of naar de bioscoop. Ook gaan we vaak met elkaar ergens eten (veel rijst en kip).

We hebben ook een gevangenis gezien. Binnenkort gaan we een jungletocht doen en daar heb ik heel veel zin in. Ik heb nog niet zoveel van de jungle gezien, maar wat ik ervan gezien heb, vind ik prachtig.

Iquitos ligt midden in de jungle en is een grote stad. Ik moest er erg aan wennen dat er altijd lawaai is. Je hebt hier geen gewone taxi's, maar motortaxi's. Er is hier veel armoede. Maar het is niet zo dat je hier geen moderne spullen hebt.

Groetjes, Pauline de Haas

KORENCONCOURS IN HAARLEM: LWM in de prijzen

Op zaterdag 12 oktober vond in Haarlem (in de kerk Moeder van de Verlosser in Schalkwijk) een groot concours voor kerkkoren plaats.

Dit concours werd georganiseerd door de afdeling Haarlem van de Nederlandse Sint-Gregoriusvereniging in samenwerking met het bisdom Rotterdam. Er deden 19 kerkkoren mee uit Noord- en Zuid-Holland, Utrecht en Flevoland, waaronder een schattig kinderkoor uit Katwijk, enkele jongerenkoren, vrouwenkoren en gemengde koren; alle met een zeer divers repertoire.

Alle koren zongen 2 liederen naar eigen keuze en één lied dat in de zondagsviering van dat weekend zou passen. Er werd gezongen in drie sessies; zes à zeven koren traden achter elkaar op.

Een vakkundige jury o.l.v. Jos Vranken, befaamd kerkmusicus, beoordeelde de prestaties op vocaliteit, klankkwaliteit, zuiverheid, balans, ritmiek, frasering, uitspraak, dictie, tempo en beweging, dynamische schakeling, interpretatie en presentatie.

Aan het eind van deze lange liederendag bracht de juryvoorzitter het volgende naar voren: "Het is niet eenvoudig om een eensluidende kwalificatie te formuleren voor de prestaties van koren die qua repertoire, bezetting, leeftijdsopbouw en instrumentale begeleiding zo uiteenlopend waren." Niettemin hanteerde de jury een reeks objectieve criteria, waardoor er toch een beoordeling mogelijk was.

Voordat hij de uitslag bekend ging maken vond hij het van belang om alle koren een hart onder de riem te steken met de volgende statements:

- Een koor heeft een belangrijke taak in de liturgie.
- Een koor vormt een bindende factor binnen een parochie en kan door goed te zingen de liturgie aantrekkelijker maken.
- Koorleden zijn belangrijke parochianen.
- Een parochie mag trots zijn op haar koren.
- De toekomst van de koorzang in de liturgie wordt gewaarborgd door de kinderkoren, waarvan we deze dag een uitstekend voorbeeld hebben gehoord!

Het sprak daarom bijna vanzelf, dat het enige kinderkoor - al was het alleen al om pedagogische redenen - in de prijzen zou vallen: de enthousiaste kinderschaar ontving de tweede prijs met veel gejuich.

Als beste koor kwam het dameskoor "Tolle Lege" van de Augustinuskerk uit Buitenveldert uit de bus met een totaal van 156 op alle beoordelingspunten. Ongeveer veertien krachtige vrouwenstemmen onder

leiding van Marlies van 't Hoff-Hattink hadden de eerste prijs dik verdiend.

De Liturgische Werkgroep Martelaren was als laatste koor aan de beurt. Dit deed echter geen afbreuk aan de prestatie, want het koor viel toch in de prijzen: de derde prijs met een totaalscore van 145.5 punten. Enkele citaten uit het juryrapport (over het lied Mijn ogen kijken naar de bergen van P.Thomas en L.Löwenthal): "een mooie afsluiting van deze lange dag: hoge kwaliteit, met veel inzet en grote zeggingskracht"; en (over het lied Om vrede van H. Oosterhuis en A. Oomen): "Met veel sfeer en een mooie, afgewogen koorklank. Goede spanningsopbouw." De totale beoordeling werd onder woorden gebracht met de woorden: "Uitstekende prestatie".

Luc, onze instrumentalisten en de andere koorleden waren zeer verheugd met dit prachtige resultaat. De gewonnen bokaal en het herinneringsvaantje staan momenteel te prijken in de zaal van de pastorie.

Het was een goed georganiseerd concours, dat keurig op tijd liep. Er waren meer dan 500 koorleden op deze dag vol overgave in touw. Goed, om vast te stellen dat er zoveel mensen zingend actief zijn in de wijngaard des Heren.

Bestuur van de L.W.M.

DE ACTIE KERKBALANS 2008

Naar aanleiding van de toezeggingen, gedaan in januari hebben wij onze doelstelling voor het jaar 2008 vastgesteld op **€ 52.500**.

Hoe is nu tot op heden het resultaat?

Tot half oktober mochten wij van u ontvangen een bedrag van € 48.700.

Natuurlijk is dit weer een mooi bedrag en iets hoger dan voorgaand jaar. Echter willen we het eindresultaat van vorig jaar overtreffen dan moet er nog flink wat geld binnenkomen.

In 2007 mochten wij in totaal ontvangen een bedrag van € 54.176.

Mogen wij u nog even herinneren aan uw belofte om een bepaald bedrag over te maken aan de Kerk. Heeft U dit bedrag al overgemaakt?

Zo ja dan kunt u natuurlijk altijd nog een extra bedrag overmaken.

Mocht u het toegezegde bedrag nog niet hebben overgeschreven, dan graag nu actie! Pak nu meteen uw overschrijfboekje of maak uw overschrijving via internet nu in orde.

Wij hopen dat we in 2008 weer een hoger bedrag mogen ontvangen dan vorig jaar. Wij rekenen op u!

Namens de financiële commissie, Wim Noor

Postbankrekening 122 588 t.n.v. Parochie Martelaren van Gorcum

LOURDESREIS OKTOBER 2008

In het vorige Hofnieuws heeft u kunnen lezen dat 27 parochianen naar Lourdes zouden gaan. Uiteindelijk waren we met een groep van 30 mensen. Inmiddels zijn we allemaal weer thuis en vele indrukken rijker.

Op de dag van vertrek werden de mensen die met de trein gingen uitgezwaaid door pastor Nico Essen en zijn vrouw Ina en enkele andere familieleden. Een betere start konden wij ons niet wensen.

Na een voorspoedige reis waren we allemaal op zondag in ons hotel.

Zondagavond is de bedevaart gestart met een openingsviering in de Bernadettekerk, deze was met bijna 3000 Nederlandse pelgrims voor tweederde gevuld. Deze moderne kerk is wat betreft de constructie enigszins te vergelijken met het futuristische Centre de Pompidou in Parijs.

Op maandag hebben we de weg van Bernadette gevolgd, waarbij wij onder andere het cachot, de parochiekerk en het hospice hebben bezocht. Op deze ochtend hadden we echt Hollands weer, regen. De overige dagen was het weer goed met volop zon. Tijdens de lunch hebben we de verjaardag van Lies van Kooten gevierd die juist die dag 75 jaar werd. Een heuse taart was voor haar aanwezig.

Die maandagavond hebben we de lichtprocessie gelopen.

Volgens schatting waren er op dat moment meer dan 10.000 pelgrims aanwezig.

Op dinsdagochtend was er de viering bij de Grot, ditmaal niet pal voor de Grot, vanwege de vele pelgrims maar aan de overkant van de Gave. Een indrukwekkende viering waarbij na afloop twee priesters die veel voor de Nederlandse bedevaarten hebben betekend benoemd werden tot Ere kapelaan van de Grot. Een eretitel die slechts voor weinig priesters is weggelegd.

Dat het echt druk was in Lourdes, bleek tijdens de internationale Hoogmis op woensdagochtend, meer dan 22.000 pelgrims zaten in de enorme ondergrondse Pius X Basiliek, welke in 1957 door kardinaal Roncalli is gewijd. De viering was dit keer geheel Nederlands gesproken. Het komt niet vaak voor in Lourdes dat een Internationale Hoogmis in één taal wordt gesproken.

Diezelfde avond was er de viering van de handoplegging, een van de hoogtepunten tijdens de bedevaart.

Op donderdagochtend was er om 6.45 uur een viering aan de Grot, waarbij Mgr. Van Burgsteede de celebrant was. Later die dag bestond er voor de pelgrims de mogelijkheid om een excursie te maken naar de Gavernie, Pau of Bartres.

De vrijdag was alweer de vertrekdag, De bedevaart werd afgesloten met een slotviering waar in kardinaal Simonis vooringing.

De terugreis verliep voor de meesten voorspoedig. Moe maar voldaan kwam iedereen in de loop van de vrijdag of zaterdag weer thuis.

Deze eerste parochiereis naar Lourdes heeft op ons een zeer diepe en positieve indruk gemaakt. De sfeer in onze groep was goed en wanneer er hulp nodig was bij het duwen van een rolstoel werd dit als vanzelf geregeld. De dankbaarheid van onze groep heeft ons verrast, wij mochten op de laatste dag enkel figuurtjes ontvangen van een kerstgroep welke wij steeds wanneer we in Lourdes zijn verder uitbreidden.

Hiervoor aan allen nogmaals onze dank.

Een dergelijke reis als deze smaakt naar meer.

Wanneer ook u geïnteresseerd geraakt bent in een bedevaart naar Lourdes. Neemt u dan contact met ons op en dan gaan wij bekijken of wij ook in 2009 weer een reis naar Lourdes kunnen organiseren of wij helpen u verder op weg op een van de andere reizen in 2009.

Wilt U het Lourdeswerk in onze parochie steunen? Dan kunt u contact op nemen met Bert en Jolanda Hilhorst.

Indien u dit op een financiële wijze wilt doet dan, kunt u een enveloppe met uw gift in de muurkluis van de kerk deponeren met er op vermeld Lourdeswerk. Uw giften voor het Lourdeswerk zijn fiscaal aftrekbaar.

U kunt ons ook vinden op de goede doelenmarkt op zondag 23 november in onze kerk. Wij hebben dan de VNB reisgids 2009 voor u beschikbaar. Wij wensen u allen een goede tijd.

Bert en Jolanda Hilhorst Tel 020- 692 40 81

THUISKOMEN IN LOURDES

Van 12 tot 17 oktober zijn wij met 30 parochianen op bedevaart geweest naar Lourdes. Voor mij een weerzien, een thuiskomen na al zesmaal eerder geweest te zijn. Ja, zo ervaar ik dat. Het samenzijn met zovelen, tienduizenden mensen, allen met hetzelfde doel; tot Maria bidden, haar danken, vragen, smeken, elkaar ontmoeten bij de grot, waar 150 jaar geleden Maria voor de eerste keer verscheen aan Bernadette.

U zult zich misschien afvragen, waarom ga je naar Lourdes. In Lourdes gebeuren wonderen, elke dag; de liefde voor de medemens, de duizenden verplegers, verpleegsters, vrijwilligers, die zich dag en nacht inzetten voor de zieken, het naar elkaar luisteren, open staan voor elkaar, iets wat in onze jachtige tijd vaak te wensen overlaat.

Het is, zoals journalist Nico Haasbroek, zelf hervormd, voor de eerste keer in Lourdes een zieke vriend begeleidend, in de NRC zo treffend zegt: "de onvoorwaardelijke aandacht, die mensen hier krijgen en voor elkaar hebben".

Mede dank zij het schitterende weer was een mis in de open lucht, tegenover de grot aan de overkant van de rivier de Gave, een feest.

Na afloop buiten koffie drinken. Daar zagen wij, hoe twee jonge jongens een zwaar gehandicapt meisje optilden, twee meisjes het bed opschudden, waarna de jongens het meisje met grote zorg weer teruglegden.

Een van onze medepelgrims zei terecht: "dit is een wonder, zoals deze jonge mensen omgaan met zo'n gehandicapt jong meisje".

De zegening van de zieken in de ondergrondse basiliek Pius X, omlijst door schitterende zang, deed menigeen een traantje wegpinken, je voelt je er nauw bij betrokken, immers, hebben wij niet allen af en toe een kruisje te dragen?

De internationale mis in de Pius X sloeg qua aantal mensen alle records; zo'n 30.000 mensen van allerlei nationaliteit, samen biddend, samen zingend, de plechtigheid en de tekst van de liederen is op grote schermen te volgen. Een indrukwekkende belevenis. Voor mij persoonlijk is het bezoek aan de grot het echte Lourdes, het doet iets met je, het aanraken van de grot, het zien van de bron, de duizenden kaarsen, die dag en nacht branden, het is moeilijk te verwoorden.

Iedereen kan ik aanraden, ga een keer naar Lourdes, laat je niet afschrikken door verhalen over commercie en de drukte er omheen. In een oord, waar zoveel mensen komen, willen de Fransen toch ook graag een graantje ervan meepikken, bovendien, wil niet iedereen een klein aandenken meenemen naar huis?

Tot slot wil ik Bert en Jolanda Hilhorst bedanken voor de zeer goede begeleiding van onze groep. Twee prachtmensen, die zich al jaren inzetten voor gezonde en zieke medemens, niet te beroerd zijn karretjes de helling op- en af te rijden, hun eigen plannen opzij te zetten om een ander een fijne dag te bezorgen.

Dank, Bert en Jolanda, dank, medepelgrims, met jullie allen hebben Eugène en ik een onvergetelijke week gehad.

Bernadette Nyst

De bouw van een Middelbare school in Malawi

In het vorige Hofnieuws vertelden wij waarom de te bouwen Middelbare school zo belangrijk is voor de gemeenschap van Mzedi.

Dit stuk is een vertaling en samenvatting van het zgn. projectvoorstel dat de broeders hebben geschreven. U kunt hierin lezen welke problemen er spelen en wat men hoopt te bereiken met de bouw van de Middelbare school.

De gemeenschap van Mzedi in Malawi beschikt niet over een Middelbare school. Gezien het groot aantal problemen waar de jongeren mee geconfronteerd worden, is er grote behoefte aan zo'n school. Dit heeft de bevolking aangekaart bij de Broeders FIC, die er al in 1999 een onderzoek naar hebben gedaan.

Het belangrijkste probleem is de afstand die de jongeren (12-16 jaar) dagelijks te voet moeten afleggen. De dichtstbijzijnde school is 10/15 kilometer ver.

Zeker gedurende het regenseizoen blijven de scholieren thuis of komen zó laat en nat aan, dat ze geen lessen kunnen volgen.

Voor meisjes speelt bovendien mee dat ze onderweg het gevaar lopen aangerand of zelfs verkracht te worden. Het gevolg is dat vooral zij snel afhaken.

Door armoede komen ook veel andere problemen voor, zoals HIV/AIDS, ondervoeding, gebrekkige opvoeding, een groot aantal wezen en analfabetisme. Dit alles leidt ertoe dat kinderen niet naar school gaan.

Om hier iets aan te doen, is er door de Broeders FIC een plan gemaakt.

Het project heeft tot doel:

- een middelbare school opzetten met aandacht ook voor leerlingen met leerproblemen.
- via de school de gemeenschap kennis en vaardigheden bijbrengen betreffende het milieu, bebouwing en energieverbruik.
- het bevorderen van activiteiten voor kinderen en vrouwen om onderwerpen als HIV/AIDS en tienerzwangerschappen onder de aandacht te brengen.

De school krijgt dus naast het geven van onderwijs ook de functie van een soort buurtcentrum dat voor iedereen toegankelijk is.

De school zal bestaan uit 8 klaslokalen, een bibliotheek, een scheikun-
delokaal, speelvelden, een administratiekantoor, latrines en 5 huizen
voor de leerkrachten. Omdat het een dagschool wordt (geen duur inter-
naat) hoeven de ouders minder te betalen. De jongeren kunnen zo
zonder al te hoge kosten hun opleiding afmaken.

Naast de gewone lessen wil de school ook aandacht besteden aan:

- ambachten, zoals kleermaker, houtbewerker.
- sport, met name atletiek.
- ecologisch bewustzijn.

Verder is het plan een deel van het land te gebruiken om een stuk bos te
onderhouden en een boerderij te beginnen zodat men in eigen onder-
houd kan voorzien.

Tenslotte hopen de Broeders FIC de gemeenschap actief te betrekken
bij "hun" school door klusjes te doen en toezicht te houden. Dit zal hun
gevoel van trots, respect en verantwoordelijkheid vergroten.

Verwacht wordt dat jaarlijks 320 leerlingen en ongeveer 1000 huishou-
dens (vooral vrouwen) profijt zullen hebben van de school. Men hoopt
hiermee o.a. een groter aantal meisjes te bereiken, het analfabetisme bij
kinderen en volwassenen terug te dringen, het bewustzijn van de jeugd
te vergroten, de gezondheid en het sociale leven te verbeteren en het
aantal huwelijken op jonge leeftijd te verminderen.

De uitvoering van het project zal in fasen plaatsvinden. Het project-
management is in handen van de broeders fic in Malawi en het Mzedi
Community Day Secondary School Project Committee.

De gemeenschap van Mzedi draagt op verschillende manieren bij aan dit
project:

- men zorgt voor een stuk land waar de school gebouwd kan worden.
- men verricht werk als stenen bakken, zand en stenen vervoeren.
- men wil een stuk bos aanleggen rond de school.

Het geld moet binnenkomen via sponsors, vastenactie, fondsen en het
Ministerie van Onderwijs in Malawi (salaris van de leerkrachten).

Bestuur Stichting Lechner–Malawi en Cas en Adri Lechner

[Postbank 775 43 73 t.n.v. LECHNER-MALAWI Amsterdam]

P.S.: Op 29 oktober jl. lezen we in de Volkskrant dat de ecologische voetafdruk van ons Nederlanders volgens The Living Planet Report van het Wereld Natuur Fonds gemiddeld 4,4 mondiale hectare beslaat, terwijl er per persoon 2,1 hectare beschikbaar is bij een eerlijke verdeling van

het productieve land en de zee over de wereldbevolking. Als iedereen zou leven als de gemiddelde Nederlander zouden er twee aardbollen nodig zijn. Onze voetafdruk is te vergelijken met die van de Portugezen en Duitsers. Amerikanen en inwoners van de Verenigde Arabische Emiraten hebben de grootste ecologische voetafdruk (rond 9,5). China stond in 2005 op 2,11 hectare.

De inwoners van Malawi hebben de kleinste voetafdruk ter wereld, 0,5 hectare per persoon.

OECUMENISCH LEERHUIS

Ook dit najaar is er weer het oecumenisch leerhuis. Op vier woensdagavonden komen we bijeen in De Bron om vanuit onze verschillende tradities met elkaar over een bijbelgedeelte te spreken. Dit jaar staat de Efezebrief van Paulus op het programma. Deze brief heeft Paulus niet, zoals veel van zijn andere brieven, aan een bepaalde gemeente gericht. Het is een algemene rondzendbrief, geschreven in gevangenschap in Efeze, waarin hij onderricht geeft over de christelijke leer en levenswandel. Deze brief is dus een oude vorm van catechese voor volwassenen, die we nu in het leerhuis ook gaan beoefenen. Zijn brief is immers ook aan ons gericht. Het leerhuis staat onder leiding van pastor Nico Essen en Ds. Ab Venemans.

U kunt nog aanschuiven op woensdagavond 19 november en 3 december; de tijd: van 20.00- tot 22.00 uur, en de plaats van samenkomst: Kerkelijk Centrum De Bron, ingang Hugo de Vrieslaan 2.

GOEDE DOELEN MARKT IN DE MARTELAREN

Zondag 23 november vieren we Christus Koning, de afsluiting van het kerkelijke jaar.

Voor de vijfde keer organiseren wij dan een goede doelenmarkt. Er zijn stands van o.a. Amnesty International, de Wereldwinkel, Roemenië, Unicef, Malawi, Lourdes, de Zonnebloem, Indonesië en wie weet nog meer.

Er is volop gelegenheid kerstkaarten te kopen, maar ook kaarsen, adventskalenders en andere leuke dingen voor de feestdagen.

Om **11.45 uur** is er een optreden van ons Kinderkoor en om **12.00 uur** verwachten wij hoog bezoek: Sint Nicolaas! De markt is geopend van 11.30 tot 13.00 uur.

KERSTSTALLENEXPOSITIE 2008

De wintertijd is weer ingegaan en de temperatuur daalt. Dit betekent dat wij in de richting gaan van de winternacht. En midden in die winternacht was het zover, "een kind werd ons geboren". Dat betekent kerstmis.

Wij willen u al wat eerder van de kerstgedachte laten genieten en doen dat weer met de inmiddels bekende kerststallenexpositie.

In het weekend van 13, 14 en dat van 20, 21 december zal de kerststallenexpositie te bewonderen zijn. In het Hofnieuws van december leest u de exacte openingstijden en andere belangrijke informatie.

Heeft u suggesties, of kent u iemand met een mooie, of bijzonder stal of zelfs meerdere stallen, laat het ons dan weten, dan nemen wij graag contact met die mensen op.

De eerste herders hebben zich al gemeld maar we zijn er nog lang niet. Help ons en geeft u op als herder of bewaker. Het enige wat er van u verwacht wordt is dat wij met zijn allen er voor kunnen zorgen dat alles weer compleet en ongeschonden bij de eigenaren terug komt.

U kunt zich hiervoor opgeven bij het parochiesecretariaat of bij Bert Hilhorst, via 020- 692 40 81 of via bert.hilhorst@live.nl

Zonder uw hulp kunnen wij niet!

KLAVERJASSEN OP 21 NOVEMBER

Op vrijdag 21 november kunnen de kaarten weer worden geschud. Het klaverjassen wordt weer gehouden in de koffiebeuk. Aanvang 20.00 uur.

Inschrijving: € 2,00 per persoon

Er zal een loterij met mooie prijzen worden gehouden, de opbrengst is voor een deel ter bestrijding van de onkosten, een ander deel voor een goed doel. Inschrijfformulieren zijn verkrijgbaar in de koffiebeuk.

Met een grote groep jassers hopen we dat het weer een geslaagde avond mag worden.

Voor inlichtingen bij dhr C. de Haan tel. 692 14 90, dhr. A. Beukeboom
tel 695 17 65 of dhr. J. Hilhorst tel 690 57 79.

NOG NET GEEN 89!

Verhaal van een parochiane:

Op de vooravond van mijn 89^{ste} levensjaar is het nog ochtend. Alléén en ook nog eens geboren met een forse “endometriose” is er niemand aan wie ik rechtstreeks durf bekennen alweer de verkeerde geiserknop te hebben omgedraaid, zodat me een lauwe douche te wachten staat.

Het is ook nog zondagochtend, kerktijd; straks wordt mijn lieve verscheiden echtgenoot herdacht. Kinderen, ouderenzorg zijn ons onthouden. Hun lief en leed dus onbekend. Maar ook hun eventuele hulp, hun aandacht en hun warmte. Kunt u me volgen? Ben ik nog logisch?

Welnu, onder een lauwe douche heb je geen leesbril nodig, wél echt een handdoek en meestal ook een geurend zeepje.

De lauwe ceremonie is voorbij. Er gaat gehandeld worden. De tas moet ingepakt. Pantoffels wisselen voor schoenen. Luisterapparaatje in het juiste gaatje. Tijd dringt. Duurt ook nog even.

Rollator klaargezet. Vooruit dan maar! Paniek slaat toe!

Snapt u het al? Wáár is de bril? Op de beddensprei? Nee!

De keukentafel? De wasmachine? Op de TV? Mooi niet! Onder het bed misschien?

Het wordt driftig heen en weer zoeken. Op de WC? Welnee, die heeft zijn eigen bril.

Wat moet ik doen? De tijd gaat snel. Mijn neus loopt mee. Ik pak mijn zakdoek en aangeslagen wordt het snuiten. Dáár zakt de bril! Klettert wraakzuchtig naar de vlakke.

“Oen!” roep ik luidruchtig naar de bovenburen. Ze reageren gelukkig niet.

De tas is klaar. We gaan op pad.

Rollator loopt de marathon. Na enkele malen oversteken ga ik zitten. Daar is “den dezen” op gebouwd. Na even bijgekomen te zijn van alle duizeligheid klap ik het zitgedeelte als laatste zekerheid omhoog. Met stijgende verbazing staar ik in de lege ruimte.... tas vergeten!

Waardoor.... bril vergeten, zakdoekjes vergeten, portemonnee vergeten, alles vergeten!

De rollator-marathon snelt zijn weg naar huis terug. Enkele malen oversteken, twee maal de deuren ontsluiten; tas wegroetsjen, twee maal weer het slot er op. Och, dame toch! Nog nét geen 89!

Nippertjes werk!..... maar toch op tijd.

WERELD AIDS DAG

Op maandag 1 december, Wereld-aidsdag, wordt wereldwijd aandacht gevraagd voor HIV/AIDS.

De bestrijding van AIDS is een van de acht millenniumdoelen van de Verenigde Naties: "Vóór 2015 is de verspreiding van HIV/AIDS, malaria en andere grote ziektes stopgezet en teruggedrongen."

Feiten

39 Miljoen mensen in de wereld zijn geïnfecteerd met het dodelijke aids-virus. Elke zeven seconden komt daar iemand bij.

Elke dag sterven 8.000 mensen aan aids en raken duizenden kinderen hun ouders kwijt. Er zijn nu al 15 miljoen aidswezen. 90% Van de getroffen leeft in ontwikkelingslanden. Zuidelijk Afrika is het zwaarst getroffen, maar ook in Oost-Europa, de Cariben en Azië neemt de aidsepidemie ernstige vormen aan.

Ook in Nederland stijgt het aantal infecties met HIV en andere seksueel overdraagbare aandoeningen (soa).

Maar er is ook goed nieuws: het aantal mensen dat besmet is met HIV, is voor het eerst in 25 jaar stabiel. De aidsbestrijding boekt steeds meer resultaat dankzij meer geld, betere voorlichting en meer medicijnen.

INFORMATIEMIDDAG

Je hoeft niet gek te zijn om bij ons aan te kloppen

AMC de Meren organiseert op woensdag 26 november een grote publieksbijeenkomst, met als doel om inwoners van Oost-Watergraafsmeer en Zeeburg laagdrempelige informatie te geven over de GGZ.

Deskundigen en mensen die hulp hebben gezocht, geven informatie en advies. Ze beantwoorden uw vragen over psychische klachten en problemen. Er zijn filmvertoningen en keuzeprogramma's waarin u kunt kennis maken met verschillende vormen van hulpverlening.

Locatie: de voormalige Gerardus Majellakerk, Obiplein 4, Amsterdam Zeeburg. www.amcdemeren.nl

DANK - DANK - DANK

Langer dan 10 jaar heeft mw. Wil Steman regelmatig geholpen met het schoonmaken van de kerk. Banken afstoffen, overal waar ze bij kon komen werd het grondig schoongemaakt.

Om gezondheidsredenen moet zij er mee stoppen. We zullen haar missen want wij konden altijd een beroep doen op Wil. Daarom willen wij je heel hartelijk bedanken voor je fijne hulp al die jaren.

De kerkschoonmaakploeg

PERSONALIA

Onze overledene: Agaath Schrever - Hogenes 94 jr.

In Sint Jacob overleed op 7 oktober Agaath Schrever. Frans en Agaath waren meer dan 60 jaar getrouwd en gezegend met vier dochters.

In de Christus Koningparochie waren zij een begrip. Frans als kerkbestuurder en Agaath als helper in de nood. Haar geloof was een kracht in haar leven, van een kerkdienst kon zij genieten, maar de kerk moest wel een menselijk gezicht hebben. De kerk is er voor de mens, zoals Jezus niet gekomen was om gediend te worden, maar om te dienen. Hij gaf ruimte opdat mensen zichzelf konden worden. Die ruimte boden ook Frans en Agaath. Ontroerend vond ik, wat pastor M. Buter mij eens vertelde. Toen hijzelf in de problemen kwam, vond hij een thuis bij Frans en Agaath. Zij steunden hem zijn eigen weg te gaan, en hoe betreurden zij het, en veel meer dan dat, dat Thijs niet in de Christus Koning kon blijven. In hun huis was plaats voor velen.

*Niet mensen vangen
niet mensen vastzetten
niet mensen verlammen
niet mensen verstikken
was uw zending
mensen opvangen
mensen op eigen benen zetten
mensen inzicht geven
mensen laten herademem
was uw zending*

Onze dopeling: Riemer Hoffenaar [9 nov. 12.00 uur]